

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Tulser” Societate cu Răspundere Limitată, în cauza privind derularea procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Artasbocem”,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, prin care a fost respinsă contestația,

CONSTATĂ:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2016, s-a constatat insolabilitatea și s-a intentat procesul de insolabilitate față de debitorul SRL „Artasbocem”, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate Verdeș Alexandru.

A fost obligat administratorul insolabilității să notifice creditorii SRL „Artasbocem” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 24 martie 2016.

S-a stabilit ședința de validarea creanțelor pe data de 16 mai 2016, ora 11.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, mun. Chișinău, str. Teilor, 4.

La 17.03.2016, SRL „Tulser” a înaintat cerere de validare a creanțelor în mărime de 1 203 393,86 lei cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor.

La 24.03.2016, BC „Banca Socială” SA a depus cerere de validare a creanțelor în sumă de 65 975 562,11 lei ca creanță garantată și suma de 50 547 333,90 lei ca creanță chirografară.

După expirarea termenului limită de depunere a cererilor de admitere a creanțelor, indicat în hotărârea de intentare a procesului de insolabilitate, la data de 10 mai 2016, Morari Vasilii a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând tot odată repunerea acesteia în termen.

La 08.04.2016, administratorul insolabilității SRL „Artasbocem”, Verdeș Alexandru, a prezentat instanței de insolabilitate tabelul definitiv al creanțelor.

La 11.05.2016, BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor privind neadmiterea parțială de către administratorul insolabilității a creanței BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare a creanței garantate în sumă de 50 000,00 lei, sumă ce derivă din taxa de stat achitată.

La 11.05.2016 și SRL „Tulser” a depus contestație împotriva sumei admise de administratorul insolabilității la creanța sa din tabelul definitiv al creanțelor SRL „Artasbocem”.

În motivarea contestației, a invocat că, administratorul insolvenței SRL „Artasbocem”, Verdeș Alexandru, neîntemeiat nu a inclus în tabelul definitiv creanța SRL „Tulser” în sumă de 1 203 393,86 lei ce reiese din contractul de locațiune din 01.11.2009.

La ședința de validare a creanțelor din 16.05.2016, au fost validate creanța garantată a BC „Banca Socială” SA, acceptată și inclusă de administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor în valoare de 65 975 592,11 lei în baza cererii de validare a creanțelor nr. 4928 din 24.03.201, creanța ÎCS „Tulser” SRL a fost admisă de administratorul insolvenței cu suma 0.00 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, a fost admisă cererea depusă de Morari Vasiliu privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de debitorul SRL „Artasbocem”.

S-a repus în termen cererea depusă de Morari Vasiliu cu privire la validarea creanței față de debitorul SRL „Artasbocem” și s-a numit ședința specială pentru examinarea cererii de validare a creanței creditorului Morari Vasiliu față de debitorul SRL „Artasbocem” pentru data de 05.07.2016 ora 08:30, în incinta Curții de Apel Chișinău, str. Teilor, 4.

S-a admis contestația depusă de BC „Banca Socială” SA privind neadmiterea parțială a creanței BC „Banca Socială” SA în tabelul definitiv al creanțelor și s-a validat creanța BC „Banca Socială” SA ca creanță garantată în sumă de 50 000,00 lei.

S-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de ÎCS „Tulser” SRL asupra tabelului definitiv al creanțelor privind neadmiterea de către administratorul insolvenței a creanței ÎCS „Tulser” SRL în mărime de 1 203 393,86 lei.

S-a obligat lichidatorul să introducă modificările corespunzătoare în tabelul definitiv al creanțelor.

În motivarea încheierii, instanța de insolvență a invocat prevederile art. 140 alin. (1), (3), 141 alin. (3), 144 alin. (4), 145 alin. (2) și (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, menționând că Morari Vasiliu despre intentarea procesului de insolvență și termenul limită de înaintare a cererilor de validare a creanțelor nu a fost notificat de către administratorul insolvenței, iar despre intentarea procesului de insolvență în privința SRL „Artasbocem” a aflat prin scrisoarea executorului judecătoresc R. Ciobanu nr. 060-1310/16 din 23.03.2016, fiind recepționată la data de 26.03.2016.

Referitor la contestația depusă de BC „Banca Socială” SA, instanța de insolvență a statuat că administratorul insolvenței nu a admis în tabelul definitiv creanța respectivă dat fiind faptul că la cererea de validare a creanțelor BC „Banca Socială” SA nu a anexat dovada achitării taxei de stat în mărime de 50 000 lei, iar întrucât în ședința de judecată reprezentantul băncii a anexat copia ordinului de plată a taxei de stat, consideră necesar de a admite contestația înaintată de BC „Banca Socială” SA și de a valida ca creanță garantată creanța băncii BC „Banca Socială” SA în mărime de 50 000 lei.

Referitor la contestația depusă de SRL „Tulser”, instanța a conchis, prin prisma art. 138 alin. (4) și 139 alin. (4) CPC, că actele anexate la cererea de validare a creanțelor denotă cert că înscrisurile sunt fotocopii cu inscripția aplicată de ștampilă „copia corespunde originalului” fără autentificarea în modul stabilit de lege. La fel a menționat că în ședința de examinarea a contestației, deponentul în persoana mandatarului Leșan Ana, legal citată, nu s-a prezentat, nu a comunicat

nici circumstanțele privind imposibilitatea neprezentării, respectiv nefiind prezentate originale înscrisurilor anexate, iar din circumstanțele date instanța nu poate lua decizii doar în baza celor invocate în cererea de validare, pretențiile înaintate necesitând probare promptă.

Totodată, instanța de insolvabilitate a constatat că însăși fotocopiile anexate atestă că la cerere sunt anexate un contract de locațiune, pretenții de plata a datoriei, avize poștale de recepție, extrase de la Camera înregistrării de Stat, cât și un act de verificare semnat unilateral de creditor. Actul de verificare anexat conține întabulări „Операция № ...” fără precizare a operației economice efectuate. Prin aceste operațiuni unilaterale creditorul și-a atribuit creanțe însemnate, ulterior solicitate ca creanță spre validare.

La fel a menționat că în înscrisuri nu se regăsesc nici facturile fiscale menționate în actul de verificare sau altele pentru serviciile pretins livrate, care ar demonstra dovada achiziționării mărfurilor/serviciului, or nu este clar dacă contractul de locațiune este valabil sau a fost reziliat.

Considerînd ilegală încheierea instanței de insolvabilitate, la 08.07.2016, SRL „Tulser” a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016 și emiterea unei noi încheieri de admitere a contestației, cu includerea creanței SRL „Tulser” în tabelul definitiv al creanțelor în mărime de 1 203 393,86 lei.

În motivarea recursului, recurenta a invocat încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

La 22.03.2016, lichidatorul SRL „Artasbocem”, Verdeș Alexandru a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui ca neîntemeiat.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Însă, deși CPC prevede un termen de 3 luni pentru examinarea recursului împotriva încheierii, urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin.(3) din Legea insolvabilității, recursul examinîndu-se în termen de 60 de zile (2 luni) de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul întemeiat și pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Colegiul conchide că încheierea recurată este adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural și material și cu aprecierea incompletă a tuturor probelor și a circumstanțelor ce vizează creanțele contestate – motiv pentru care de către Colegiu este considerată ilegală.

Din conținutul cererii de recurs, rezultă că recurentul, deși nu indică expres, își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvabilitate doar în partea prin care a fost respinsă contestația sa.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare conțin și prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, potrivit cărora procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 17.03.2016, SRL „Tulser” a înaintat cerere de validare a creanțelor în mărime de 1 203 393,86 lei, iar administratorul insolvenței nu a inclus-o în tabelul definitiv al creanțelor.

Potrivit art. 140 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

(3) Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu.

În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) al aceleiași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19.

(2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

(4) Administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Potrivit art. 143 alin. (4) al Legii insolvenței, după intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și

pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

(7) În urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvență va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditorii semnând în rubrica “Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator. În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica “Contestat” în dreptul creanței contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica “Creanțe cu titlu provizoriu” suma creanței pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația. Mențiunile respective vor fi trecute pe cambii și pe alte titluri de creanțe.

Potrivit art. 144 alin. (1) al Legii insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

(2) Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

(3) Instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

(4) Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuție intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152.

(6) Dacă o creanță este contestată de unul dintre creditorii, creditorul a cărui creanță se contestă poate aduce dovezi și își poate exercita alte drepturi pentru a contracara contestațiile. Dacă creanța este întemeiată pe un titlu executoriu sau pe o hotărâre judecătorească, sau pe o hotărâre arbitrală definitivă, sarcina probei contrare aparține contestatarilor.

(9) Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Astfel, pornind de la prevederile legale care reglementează contestarea creanțelor, Colegiul conchide că încheierea instanței de insolvență în partea

respingerii contestației creditorului SRL „Tulser”, este neîntemeiată, deoarece se bazează pe aprecierea incompletă a înscrisurilor pertinente speței.

Or, încheierea recurată nu cuprinde motivele unei atare concluzii, instanța rezumându-se la a constata că pretinsa creanță nu a fost probată.

Analizând cererea de recurs prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, care expres stipulează că recursul împotriva încheierii se examinează pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, Colegiul constată că, contrar concluziei instanței de insolabilitate despre neprobarea creanței cu înscrisuri autentificate în modul stabilit de lege, recurenta a prezentat atât actul de verificare reciprocă, cât și toate facturile care atestă datoria formată în mărimea solicitată în cerea de validare a creanței (f.d. 29-59).

În acest sens, instanța de recurs constată că aceste acte nu au putut fi prezentate în ședința instanței de examinare a contestației, deoarece recurenta nu a fost prezentă, respectiv nu au fost supuse aprecierii de către instanța de insolabilitate.

Pornind de la circumstanțele menționate supra, Colegiul conchide asupra necesității casării încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016 și remiterii cauzei la rejudecarea contestației înaintate de SRL „Tulser”.

La rejudecarea contestației, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a acesteia, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În lumina celor expuse, conducându-se de prevederile art. 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Tulser” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, în cauza privind derularea procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Artasbocem” și remite cauza la rejudecarea contestației înaintate de Întreprinderea cu Capital Străin „Tulser” Societate cu Răspundere Limitată în aceeași instanță de insolabilitate.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea